

REPORTAGE Trekkertrekfestijn met mensen uit alle windstreken

Weerstand en stoere boeren

Het idyllische Stroe op Wieringen was zondag het decor van een trekkertrekfestijn dat mensen uit alle windstreken trok. 'Wij hebben in Limburg ook een spel met klei, maar dat heet kleiduiven schieten.'

Jan Ambricola

Hippolytushoef ■ „Er doen vandaag ruim vijftig trekkers mee”, zegt Hilco Bodde, bestuurslid van Tractoren Organisatie Wieringen (TOW). „Het liefst zien wij oldtimers aan de start verschijnen, maar als modernere trekkers zich willen laten inschrijven knijpen wij een oogje toe. We kijken dan welke trekkers het best bij elkaar passen en laten die tegen elkaar uitkomen. Zo officieel is het allemaal niet bij ons.”

Bij trekkertrek dient de trekker zo ver mogelijk te komen over een afstand van, dit keer, zeventig meter op een geprepareerd stuk weiland. Achter de trekker hangt een plaat met een gewicht erop. Naarmate de trekker meters maakt, zakt het gewicht steeds verder naar voren waardoor er weerstand op de grond ontstaat en het rijden steeds langzamer gaat. Diegene die het verst komt, is de winnaar. Eenvoudiger is het niet.

Gemengd

Astrid Blaauboer (16) is een van de weinige vrouwelijke deelnemers. Haar ouders hebben in Wieringerwaard een gemengd agrarisch bedrijf met onder andere koeien, schapen, aardappelen en bieten. Astrid wil dit bedrijf graag overnemen maar eerst wil zij vandaag haar vierde plek van vorige maand, verkregen in Kolhorn, verbeteren.

Astrid: „Dit zijn zulke leuke evenementen. Straks komen mijn

Bijpraten, genieten van de zon en wachten op het geraas.

FOTO REDMOUSE

vriendinnen kijken en dan drinken we wat met elkaar. De plaatselijke bevolking komt elkaar tegen en het is hier allemaal toch een ons-kent-ons-verhaal. Een hamburger of een patatje erbij en leuker wordt het niet.”

Thomas Tijssen is vandaag de spreekstalmeester. Zijn stem komt

nauwelijks boven de wind uit maar zijn enthousiasme is er niet minder om: „Ik had qua trekkers meer verwacht maar ik ben tevreden. Vooral die oldtimers zien de mensen graag aan het werk. De opkomst van het publiek vind ik wel groot en naarmate de dag vordert neemt het vaak toe. Het sfeertje is

altijd heel ongedwongen, zeg maar gerust op z'n boerenfluitjes.”

De catering wordt vandaag verzorgd door onder meer Café Arlette uit Hippolytushoef. De tent boven de tap wordt nog even extra vastgesjord om de harde wind het hoofd te bieden.

Arlette van Wessel is de eigena-

„
 Ik wilde meer integreren in de plaatselijke samenleving en daarom leek het mij een goed idee om een café te kopen

resse. Een onvervalst Limburgs accent verradt direct haar afkomst. Arlette: „Ja dat klopt, ik kom uit Sittard. Op 1 april van dit jaar heb ik het café overgenomen. De liefde bracht mij hier naar de kop van Noord-Holland en mijn man komt uit Hippolytushoef. Ik wilde meer integreren in de plaatselijke samenleving en daarom leek het mij een goed idee om een café te kopen. Volgende week start hier de kermis voor vijf dagen en dat wordt meteen mijn vuurdoop, haha.”

Kent Limburg ook trekkertrek? Arlette lachend: „Nee, dat niet. Bij ons zijn wel veel braderieën en daar komt dan de harmonie bij elkaar. Ja, wij hebben daar ook wel een spel met klei maar dat heet kleiduiven schieten.”

Hij stopte met z'n hobby, nooit met Ria

Simone Bruin

Hippolytushoef ■ Als Ria van Ooij haar hond Polly ging uitlaten, dan stond Evert Beemsterboer al in de straat om even een praatje te maken. Zij een vriendin van zijn zusje, hij een stoere boerenknecht. En zo begon het allemaal. Evert: 'Direct liefde.' Inmiddels is het stel zestig jaar getrouwd.

Op 24 juli 1962 trouwden Ria en Evert in Hippolytushoef. „Het was toen net zulk weer als nu, prachtig”, vertelt Evert. Het stel ging samen in Den Oever wonen, in 1963 werd hun zoon Robin geboren. Daarop volgde hun dochter Ingrid die in 1967 werd geboren.

Evert: „Ria heeft voornamelijk de kinderen opgevoed, ik was wel tachtig tot honderd uur per week op zee.” Evert had van zijn hobby zijn werk gemaakt, hij kocht een kottter genaamd Nieuwe Moed. Het schilderij van de boot hangt trots boven de bank. Tijdens de Flora en Visserijdagen in Den Oever was het een groot feest bij de familie thuis „Dan maakte we de vissen klaar die we hadden gevangen voor wel dertig à veertig man.”

Weinig thuis, hard werken en niet veel slaap. „Maar altijd ongeregeld

„Hij helpt me met alles. Heb ik al wel verteld hoe geweldig hij is?” FOTO REDMOUSE

leven, is ook geregeld leven”, weet Evert. „Hoeveel je dan verdient hangt natuurlijk af van hoeveel vis je vangt.”

Mopperend

Ria: „Hij kwam wel 's mopperend thuis. Ik zei dan tegen de kinderen dat ze hem maar lekker moesten laten.” Evert: „Toen ik 54 was, werd ik er doodziek van en hebben we de kottter verkocht. Al die stompzinnige regeltjes die erbij kwamen kijken. We werden zowat drie keer in

de week gecontroleerd.”

Uit protest hebben ze in 1972 de Afsluitdijk geblokkeerd; het waren spannende tijden waarin Evert zich nadrukkelijk liet gelden. Hij kan er nog steeds over opwinden.

Ria: „Denk je om je hart schat.”

Evert: „Ik kan me zo goed voorstellen hoe de boeren zich nu voelen. Wij hebben voor vandaag de vlag goed gehangen, maar de afgelopen dagen hing de vlag ook hier ondersteboven.”

Nieuwe Moed werd niet alleen ge-

Op 24 juli 1962 trouwden Ria van Ooij en Evert Beemsterboer in Hippolytushoef.

AANGELEVERDE FOTO

bruikt voor de visserij maar ook voor de familievakanties naar de schiereilanden. „We vertrokken altijd rond de langste dag van het jaar, dan was het rustig met vissen want dat moet in het donker”, vertelt Evert. Tegenwoordig gaan ze altijd met de camper op vakantie. Hoewel de camper alleen Scandinavië al 22 keer heeft aangedaan, is Evert nog nooit een vliegtuig ingestapt: „Op de grond is het veiliger.” Ria moet lachen. „Ik ging samen met mijn dochter en kleindochter met het vliegtuig naar

Barcelona. Toen we in het vliegtuig zaten, zei mijn kleindochter: 'Wat is opa eigenlijk een watje.'”

Evert en Ria hebben vijf kleinkinderen en drie achterkleinkinderen. „Vanmiddag gaan we met zijn allen uiteten”, vertelt het echtpaar. Gisteren werden ze nog verrast met een groot feest waar onder andere broers en zussen van Evert en Ria aanwezig waren. Ria: „Echt iedereen was er, ik kan nog steeds wel huilen. Ongelofelijk dat ze dat allemaal voor ons gedaan hebben.”

Intensief

Het is een intensief weekend voor het echtpaar, Ria worstelt namelijk met haar gezondheid. „Vroeger kon ik alles zelf nog en hielp ik ook graag anderen. Nu heb ik zelf hulp nodig. Gelukkig heb ik hele lieve kinderen en een hele lieve man. Hij helpt me met alles. Heb ik al wel verteld hoe geweldig hij is?”

Evert: „Als de een het niet meer kan, dan moet de ander het doen.”

Het echtpaar woont weer in Hippolytushoef, het dorp waar ze elkaar hebben leren kennen. Terwijl ze aan het vertellen zijn, fietst de buurman langs die even stopt en voor ze applaudisseert. Evert en Ria zwaaien blij terug „Ja het is heel wat, zestig jaar. En we hopen het nog een tijdje vol te houden.”